

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Το ακόλουθο είναι ένα κείμενο που παρουσίασε μια από τις πολλές ομάδες εργασίας του Φιλελεύθερου Φόρουμ. Ο στόχος ήταν να το διαβουλευτούμε με τα μέλη, ώστε σε κάποια οριστική μορφή να το εγκρίνουμε στο ιδρυτικό μας συνέδριο. Αλλά τα σχέδια αυτά δεν ευοδώθηκαν και παρέμεινε έκτοτε μετέωρο. Επειδή αρκετοί που το διάβασαν κατά καιρούς ιδιωτικά το θεώρησαν σημαντικό και με ενθάρρυναν να το δημοσιοποιήσω, το κάνω με δική μου ευθύνη προκειμένου να καταγραφούν και να μην λησμονηθούν οι απόψεις όσων συνέβαλλαν στην συγγραφή του. Ισχύει όμως ότι πρόκειται για ένα ανεπίσημο κείμενο σε επεξεργασμένη μεν αλλά προκαταρκτική μορφή. Δηλαδή αποτελεί ένα δοκίμιο εργασίας για περαιτέρω έρευνα και συζήτηση.

ΤΟ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ

Οι απαντήσεις σε πολλά από τα πιεστικά κοινωνικά προβλήματα της εποχής μας βρίσκονται τελικά έξω από την τεχνική σφαίρα των οικονομικών ή οποιασδήποτε άλλης μεμονωμένης επιστήμης αλλά μέσα στις βασικές αρχές μίας φιλοσοφίας της ελευθερίας.

F. A. Hayek

Προοίμιο

Ως φιλελεύθεροι επιδιώκουμε έναν κόσμο ελευθερίας. Έναν κόσμο, στον οποίο το κάθε άτομο εξουσιάζει τη ζωή του και δεν θυσιάζεται ούτε χρησιμοποιείται ως πiónι για την επίτευξη σκοπών τρίτων.

Πιστεύουμε, ότι ο σεβασμός των ανθρώπινων δικαιωμάτων είναι η αναγκαία προϋπόθεση για ένα ελεύθερο και ευτυχισμένο κόσμο, ότι η βία και η εξαπάτηση πρέπει να εκδιωχθούν όσο το δυνατόν περισσότερο μπορούν να πραγματοποιηθούν η ειρήνη και η ευημερία.

Κατά συνέπεια υπερασπιζόμαστε το δικαίωμα κάθε ατόμου να επιδίδεται σε οποιαδήποτε ειρηνική και έντιμη δραστηριότητα επιθυμεί (εφ' όσον βεβαίως με τη δραστηριότητα αυτή δεν θίγει το αντίστοιχο δικαίωμα οποιουδήποτε άλλου) και θεωρούμε ευπρόσδεκτη τη διαφοροποίηση και την ποικιλία που επιφέρει η ελευθερία. Στον κόσμο που οραματιζόμαστε, το κάθε άτομο είναι ελεύθερο - με τον ήδη αναφερθέντα περιορισμό - να επιδιώκει την πραγματοποίηση των στόχων του χωρίς παρέμβαση από το κράτος ή οποιαδήποτε αυταρχική εξουσία. Πιο συγκεκριμένα, συμφωνούμε:

- 1) Ότι κάθε άτομο έχει αναφαίρετο δικαίωμα στη **ΖΩΗ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ** (των νομίμων κεκτημένων). Τα δικαιώματα αυτά προσδιορίζουν τον ιδιωτικό χώρο του κάθε ατόμου.
- 2) Ότι δεν επιτρέπεται **ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ** παρέμβαση στον ιδιωτικό χώρο του (ενήλικου) ατόμου - ακόμα κι αν ο στόχος της παρέμβασης είναι “το καλό του”. Η **ΑΝΤΙ-ΠΑΤΕΡΝΑΛΙΣΤΙΚΗ** αυτή αρχή κατευθύνει την πολιτική μας πρακτική σε κάθε τομέα ανθρώπινης δραστηριότητας. Η αποδοχή αυτής της αρχής προσδιορίζει και την πιο σημαντική διαφορά μας από τη συντηρητική δεξιά.
- 3) Ότι τα δικαιώματα αυτά **ΔΕΝ** εμπεριέχουν καμιά θετική υποχρέωση πλην αυτής του σεβασμού τους. Π.χ. το δικαίωμα στη ζωή σημαίνει ότι “απαγορεύεται να αφαιρέσεις τη ζωή κάποιου” και ΟΧΙ ότι “είσαι υποχρεωμένος να εξασφαλίζεις τα προς το ζην”, όπως ακριβώς π.χ. “το δικαίωμα στον έρωτα” δεν μπορεί να σημαίνει ότι κάθε γυναίκα είναι υποχρεωμένη να συνάψει ερωτικές σχέσεις μαζί σου!
- 4) Ότι τα δικαιώματα **ΔΕΝ** είναι ούτε **ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ** ούτε **ΑΘΡΟΙΣΤΙΚΑ** - εκατό χιλιάδες άτομα δεν έχουν περισσότερα δικαιώματα από ένα, ενώ συλλογικές οντότητες (“Έθνος”, “Λαός”, “Τάξη” κ.λπ.) δεν έχουν δικαιώματα πέρα από αυτά που έχει το κάθε μέλος.
- 5) Ότι η μόνη αποδεκτή μορφή κοινωνικής οργάνωσης είναι αυτή που θεμελιώνεται στις **ΕΚΟΥΣΙΑ ΣΥΝΑΠΤΟΜΕΝΕΣ** σχέσεις μεταξύ των ατόμων. Διάφορες μορφές συλλογικών ή κοινωνικών οργάνωσεων χρησιμοποιούν καταναγκασμό είτε κατά των μελών τους είτε κατά τρίτων.
- 6) Ότι καταδικάζουμε κάθε μορφή **ΕΠΙΘΕΤΙΚΗΣ** βίας. Αντίθετα, θεωρούμε επιτρεπτή την **ΑΜΥΝΤΙΚΗ** μορφή βίας που αποβλέπει στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων του ατόμου.
- 7) Ότι το μοναδικό οικονομικό σύστημα που απορρέει από (και συγχρόνως προάγει) τα ατομικά δικαιώματα ενώ ταυτόχρονα μεγιστοποιεί την ανθρώπινη ευημερία είναι αυτό της **ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ** που βασίζεται στην αναγνώριση της ατομικής ιδιοκτησίας και στη λειτουργία του μηχανισμού της αγοράς. Η αγορά θεμελιώνεται στην αρχή του “μου δίνεις κάτι που έχεις και θέλω και σου δίνω κάτι που έχω και θέλεις.” Η εκούσια ανταλλαγή αγαθών και υπηρεσιών και η ανάπτυξη άμιλλας σε όλους τους τομείς είναι η μορφή κοινωνικής και οικονομικής οργάνωσης που επιτρέπει την ειρηνική συνύπαρξη και το συντονισμό των αποφάσεων εκατομμυρίων αγνώστων μεταξύ τους, ατόμων με διαφορε-

τικούς και συχνά αντιτιθέμενους σκοπούς, διασφαλίζει τα συμφέροντα των μειοψηφιών και κατοχυρώνει την πολιτική και την ατομική ελευθερία.

- 8) Ότι αντιθέτως απορρίπτουμε κάθε σύστημα κοινωνικής και οικονομικής οργάνωσης βασισμένο στον κεντρικό σχεδιασμό, διότι είναι ταυτόσημο με την επιβολή ενός ενιαίου πλέγματος στόχων στην κοινωνία. Απορρίπτουμε επίσης την έννοια της “μικτής οικονομίας”, για την οποία η εμπειρία των τελευταίων δεκαετηρίδων έδειξε ότι οδηγεί στη σταθερή διόγκωση του κρατικού παρεμβατισμού με τελικό αποτέλεσμα τη διαμόρφωση ενός κόσμου βασισμένου στην προσταγή και όχι στην ελεύθερη βούληση των ατόμων.
- 9) Ότι το κράτος έχει δύο αρμοδιότητες, την **ΑΠΟΤΡΕΠΤΙΚΗ** και την **ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΗ**. Η πρώτη αναφέρεται στην εκ μέρους του διατήρηση ενός σταθερού πλαισίου ασφάλειας και τάξης για τους πολίτες του και συνεπάγεται την υποχρεωτική εφαρμογή κανόνων, συμβάσεων, κ.λπ. Η δεύτερη αρμοδιότητα συνίσταται στην προμήθεια των αγαθών και των υπηρεσιών εκείνων τις οποίες δεν μπορούν να προμηθευτούν οι πολίτες από τον μηχανισμό της αγοράς. Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του Κράτους εντάσσεται η καλλιέργεια των απαραίτητων θεσμών και μηχανισμών για την παροχή κοινωνικής αλληλεγγύης προς όσους την έχουν ανάγκη.
- 10) Ότι κάθε άλλη μορφή ανακατανομής εισοδημάτων μεταξύ δύο ατόμων είναι επιτρεπτή **ΜΟΝΟ** στη περίπτωση που ο πλούτος του ενός εξ αυτών έχει προέλθει από κλοπή ή αδικοπραγία σε βάρος του άλλου. Καμιά άλλη περίπτωση **ΔΕΝ** θεμελιώνει αίτημα αναδιανεμητικής “δικαιοσύνης”. Η ανακατανομή εισοδημάτων στο όνομα της “κοινωνικής δικαιοσύνης” (όπου παίρνει τη μορφή επιδοτήσεων, κοινωνικών δαπανών, ελέγχων τιμών, κ.λπ.) δεν είναι παρά ένα άλλοθι που επιτρέπει αφ’ ενός στους πολιτικούς να συγκεντρώνουν ψήφους “δωροδοκώντας” τις διάφορες συντεχνίες, και αφ’ ετέρου στη γραφειοκρατία να αυξάνει το μέγεθός της και την επιρροή της.
- 11) Ότι η μόνη έννοια ισότητας που έχει νόημα είναι η **ΙΣΟΤΗΤΑ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ**. Δεν επιτρέπεται καμιά διάκριση υπέρ ή εναντίον οποιουδήποτε λόγω φυλής, φύλου, θρησκευτικών πεποιθήσεων, οικονομικής καταστάσεως ή άλλης ιδιαιτερότητας. Κάθε άλλη μορφή ισότητας εμπεριέχει καταναγκασμό και ως εκ τούτου είναι απορριπτέα.
- 12) Ότι η αρχή δικαίου που διέπει την κοινωνία είναι η καντιανή αρχή της **ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑΣ** - δηλαδή ότι το άτομο πρέπει να αντιμετωπίζεται ως στόχος και όχι ως

μέσο για την επίτευξη άλλων στόχων.

- 13) Ότι οι αποφάσεις της πλειοψηφίας **ΔΕΝ** δημιουργούν κατ' ανάγκην δίκαιο. Το κριτήριο για το δίκαιο χαρακτήρα μίας πράξης δεν είναι το αν υποστηρίζεται ή όχι από την πλειοψηφία, αλλά το αν απορρέει ή εναρμονίζεται με τα θεμελιώδη ατομικά δικαιώματα. Στο επίπεδο της πολιτικής πρακτικής αυτό σημαίνει την επεξεργασία **ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΩΝ** διατάξεων που θα **ΠΕΡΙΟΡΙΖΟΥΝ** τη δύναμη της πλειοψηφίας.
- 14) Ότι η έννοια του “πλουραλισμού” δεν περιορίζεται στο πολιτικό επίπεδο αλλά επεκτείνεται σε ολόκληρη τη δομή της κοινωνίας. Αυτό σημαίνει, στο επίπεδο της πολιτικής πρακτικής, την απόδοση ενός πολυθρησκευτικού, πολυεθνικού και πολυγλωσσικού κράτους μέσα στο οποίο κάθε άτομο θα μπορεί να δραστηριοποιείται ελεύθερα και να αναπτύσσει τις ικανότητές του σε συνθήκες άμιλλας, ποικιλομορφίας και ισονομίας. Σημαίνει τη διαμόρφωση μίας κοινωνίας που θα ενθαρρύνει την ατομική ευθύνη και δημιουργικότητα που θα έχει κέντρο την **ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ**.

Από τις πιο πάνω αρχές προκύπτουν φυσιολογικά και με πλήρη λογική συνέπεια οι ακόλουθες τοποθετήσεις μας στα πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά και διεθνή προβλήματα που απασχολούν τη χώρα μας και τον κόσμο.

A. ΑΤΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Ατομικά Δικαιώματα και Κράτος

Θεωρούμε, ότι όλα τα άτομα έχουν το δικαίωμα να ασκούν τη μόνη επιτρεπτή κυριαρχία στις ζωές τους και έχουν δικαίωμα να ζουν με οποιονδήποτε τρόπο επιλέγουν, εφ' όσον δεν παρεμβαίνουν δυναμικά στο αντίστοιχο δικαίωμα των άλλων, να ζουν όπως εκείνοι επιθυμούν.

Οι κυβερνήσεις, καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας, συχνά λειτούργησαν με βάση την αντίθετη αρχή που υπαγορεύει, ότι το κράτος έχει το δικαίωμα της “κατοχής” στις ζωές των ατόμων και στα προϊόντα της εργασίας τους.

Εμείς αντίθετα αρνούμαστε σε οποιαδήποτε κυβέρνηση το δικαίωμα να κάνει τέτοια πράγματα και πιστεύουμε πως δεν πρέπει να παραβιάζουν τα δικαιώματα του ατόμου όπως:

(α) το δικαίωμα στη ζωή. Επομένως υποστηρίζουμε την απαγόρευση της χρήσης φυσικής βίας από άτομο σε άτομο.

(β) το δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου και πράξης. Επομένως αντιτιθέμεθα σε κάθε κυβερνητική προσπάθεια περιορισμού της ελευθερίας λόγου και έκφρασης, καθώς επίσης και σε κάθε μορφή κυβερνητικής λογοκρισίας, και

(γ) το δικαίωμα της ιδιοκτησίας - επομένως είμαστε αντίθετοι σε κάθε κυβερνητική ανάμειξη, παρέμβαση στον ιδιωτικό τομέα, όπως είναι η δήμευση και η εθνικοποίηση. Συνεπώς υποστηρίζουμε την απαγόρευση της ληστείας, της απάτης και της καταπάτησης.

Αφού οι κυβερνήσεις απαγορεύεται να παραβιάζουν τα ατομικά δικαιώματα, αποδοκιμάζουμε κάθε κυβερνητική παρέμβαση στα πεδία εκούσιας και συμβεβλημένης σχέσης ανάμεσα στα άτομα. Οι άνθρωποι δεν πρέπει να εξαναγκάζονται στη θυσία της ζωής και της ιδιοκτησίας τους προς όφελος των άλλων. Πρέπει να αφήνονται ελεύθεροι από την εκάστοτε κυβέρνηση να συναλλάσσονται με τους συνανθρώπους τους, μέσα στα πλαίσια του μοναδικού συστήματος που προστατεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα, αυτό της ελεύθερης αγοράς.

2. Ατομική Κυριαρχία

Η μοναδική νόμιμη χρήση βίας αφορά την υπεράσπιση των ατομικών δικαιωμάτων - ζωή, ελευθερία και δίκαια αποκτηθείσα ιδιοκτησία - ενάντια σε οποιαδήποτε βίαιη επίθεση ή απάτη. Αυτό το δικαίωμα αναγνωρίζεται στο άτομο το οποίο με τη συγκατάθεσή του μπορεί να δεχθεί βοήθεια από άλλα άτομα ή ομάδες.

Το δικαίωμα της άμυνας δικαιολογεί και την άμυνα απέναντι σε επιθετικές κυβερνητικές πράξεις. Στηρίζουμε την άμεση κατάργηση του δόγματος της “κυρίαρχης ασυδοσίας” που αγνοεί την υπεροχή του ατόμου σε σχέση με το κράτος και θεωρεί ότι η Πολιτεία σε αντίθεση προς την παράδοση της αποζημίωσης σε περίπτωση παραπόνων, δεν πρέπει να μηνύεται χωρίς την άδειά της ή έχει το ακαταλόγιστο για πράξεις που καλύπτονται από τον αστικό κώδικα.

3. Το Δικαίωμα Ιδιοκτησίας

Δεν υπάρχει καμιά διαφορά ή διαμάχη ανάμεσα στα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα ιδιοκτησίας. Πράγματι, τα δικαιώματα ιδιοκτησίας είναι τα δικαιώματα των ατόμων σε σχέση με τα πράγματα (περιουσιακά αγαθά) και σαν τέτοια αντιμετωπίζονται με τον ίδιο σεβασμό και δικαιούνται την ίδια προστασία με αυτή που αναγνωρίζεται και στα υπόλοιπα ανθρώπινα δικαιώματα. Επιπλέον, όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι ταυτόχρονα και δικαιώματα ιδιοκτησίας. Δικαιώματα όπως η αποχή από την ακούσια καταβολή υπηρεσιών ή η

ελευθερία λόγου και τύπου, βασίζονται στην ατομική ιδιοκτησία. Τα σώματά μας, μας ανήκουν ακριβώς όπως μας ανήκουν τα υλικά αγαθά και η γη που αποκτήσαμε νόμιμα.

Συνάμα, θεωρούμε ότι οι ιδιοκτήτες έχουν τα πλήρη δικαιώματα ελέγχου, χρήσης, διάθεσης ή με οποιονδήποτε τρόπο απόλαυσης της ιδιοκτησίας τους, χωρίς έξωθεν ανάμειξη μέχρι του σημείου και εφ' όσον δεν διακυβεύουν τα αντίστοιχα δικαιώματα των άλλων. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε παραβίαση του δικαιώματος ατομικής ιδιοκτησίας, ελευθερίας συμβάσεων και ελευθερίας του εμπορίου που γίνεται στο όνομα της εθνικής ασφάλειας.

Ταυτόχρονα, καταδικάζουμε τις προσπάθειες που καταβάλλει το κράτος να ρυθμίσει ή να απαγορεύσει την με οποιονδήποτε τρόπο χρησιμοποίηση μίας ιδιοκτησίας επικαλούμενη την αισθητική, τα ηθικά πρότυπα, τυχόν επικινδυνότητα, εκτιμήσεις κόστους-κέρδους ή την προώθηση (ή τον περιορισμό) της οικονομικής ανάπτυξης. Απαιτούμε την κατάργηση της φορολογίας στην ατομική ακίνητη ιδιοκτησία, η οποία (φορολογία) ουσιαστικά μετατρέπει το κράτος σε ιδιοκτήτη της γης και εξαναγκάζει τα άτομα να ενοικιάζουν τα σπίτια και τους χώρους εργασίας από το κράτος.

Οπουδήποτε η ακίνητη περιουσία, συμπεριλαμβανομένης της γης, περιήλθε στην κυβέρνηση από τους νόμιμους ιδιοκτήτες, ή από ιδιώτη σε ιδιώτη μέσω παραβίασης των ατομικών δικαιωμάτων, ευνοούμε την ανταπόδοσή της στους νόμιμους ιδιοκτήτες.

4. Προστασία της Ιδιωτικής Ζωής

Η ιδιωτική ζωή, η ιδιοκτησία και το δικαίωμα του ατόμου να μιλά ή να σιωπά δεν πρέπει να παραβιάζονται από την κυβέρνηση. Η κυβέρνηση οφείλει να μην χρησιμοποιεί ηλεκτρονικά ή άλλα μέσα μυστικής παρακολούθησης των ατομικών δραστηριοτήτων, ή της ατομικής ιδιοκτησίας, χωρίς τη συγκατάθεση του ιδιοκτήτη (ή χρήστη). Η αλληλογραφία, οι τραπεζικές και οικονομικές πράξεις και αρχεία, τα αρχεία και οι επαφές γιατρών ή δικηγόρων, τα αρχεία επαγγελματιών και όλα τα συναφή έγγραφα δεν πρέπει να τίθενται στη διάθεση της κυβέρνησης χωρίς τη συγκατάθεση όλων των ενδιαφερομένων μερών. Τέλος, είμαστε αντίθετοι στην έκδοση από την κυβέρνηση αδείας που απαιτείται για διάφορους λόγους, όπως εργασία, ψήφος, πέρασμα των συνόρων.

5. Κυβερνητική Μυστικότητα

Καταγγέλλουμε τη χρήση από την κυβέρνηση μυστικών αρχειοθετήσεων προκειμένου να κρατήσει “μακριά” από το κοινό πληροφορίες, τις οποίες θα έπρεπε να γνωρίζει. Θα προτιμούσαμε να υποκατασταθεί από ένα σύστημα, σύμφωνα με το οποίο, κανένας δεν θα κατα-

δικάζεται για παραβίαση μυστικών κρατικών αρχείων, εκτός αν η κυβέρνηση μπορεί να αποδείξει ότι η δημοσίευση

(α) παραβίασε το δικαίωμα της ιδιωτικής ζωής αυτών που αναγκάστηκαν/υποχρεώθηκαν να αποκαλύψουν εμπιστευτικές πληροφορίες σε πράκτορες της κυβέρνησης ή

(β) απέκρυψε αμυντικά/στρατιωτικά σχέδια, έτσι ώστε να μειώνει τις δυνατότητες άμυνας, σε περίπτωση επίθεσης.

Θα πρέπει πάντα να δικαιούται υπεράσπισης κάθε κατηγορούμενος που με πληροφορίες αποκαλύπτει, ότι η κυβέρνηση παραβίασε το νόμο.

6. Διακρίσεις

Τα ατομικά δικαιώματα δεν πρέπει να αναιρούνται, να περιορίζονται ή να ασκούνται σε βάρος των δικαιωμάτων άλλων ανθρώπων με βάση το φύλο, τα πιστεύω, την καταγωγή, τις προσωπικές συνήθειες, τις πολιτικές προτιμήσεις, τις σεξουαλικές προτιμήσεις, μέσω των νόμων σε οποιαδήποτε επίπεδο. Οι προστατευτικοί νόμοι εργασίας, οι νόμοι επιλεκτικής υπηρεσίας/θητείας και άλλοι νόμοι που καταπατούν επιλεκτικά κάποια δικαιώματα, πρέπει να καταργηθούν ολοκληρωτικά αντί να επεκτείνονται και σε άλλες “κατηγορίες” ανθρώπων.

Οι διακρίσεις που επιβλήθηκαν από την κυβέρνηση, επέφεραν διάλυση στις φυσιολογικές σχέσεις των ανθρώπων, δημιούργησαν απαράδεκτες αδικίες και περιόρισαν τις ανθρώπινες προοπτικές. Οι “αντι-διακρίσεις” που επεβλήθησαν από την κυβέρνηση, είναι η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος και θα δημιουργήσουν για τους ίδιους λόγους τα ίδια προβλήματα. Κατά συνέπεια εναντιωνόμαστε σε κάθε κυβερνητική απόπειρα να ρυθμίσει οποιεσδήποτε προσωπικές διακρίσεις, συμπεριλαμβανομένων των διακρίσεων στην εργασία, στέγη (και για τις ιδιότητες, λεγόμενες δημόσιες, παροχές). Το δικαίωμα της συναλλαγής, συμπεριλαμβάνει και το δικαίωμα της μη συναλλαγής, για οποιουδήποτε λόγους.

7. Θρησκευτική Ελευθερία

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων να συμμετέχουν (να απέχουν) σε οποιεσδήποτε θρησκευτικές δραστηριότητες που δεν παραβιάζουν τα θρησκευτικά δικαιώματα των άλλων. Προκειμένου να υπερασπιστούμε της θρησκευτικής ελευθερίας, συνηγορούμε υπέρ του αυστηρού διαχωρισμού Εκκλησίας και Πολιτείας. Είμαστε αντίθετοι σε όλες τις κυβερνητικές πράξεις που είτε βοηθούν είτε αντιμάχονται την Εκκλησία. Είμαστε αντίθετοι στη φο-

ρολόγηση της εκκλησιαστικής περιουσίας, για τον ίδιο λόγο που είμαστε αντίθετοι σε κάθε μορφής φορολόγηση.

8. Ελευθερία Επικοινωνίας

Οι κυβερνητικές ρυθμίσεις που αφορούν τα μέσα επικοινωνίας, δεν είναι πλέον ανεκτές. Συνεπώς προτείνουμε την άμεση ανάκληση του κανονισμού που προβλέπει την “κατανομή ίσου χρόνου” και την “παροχή δίκαιης πρόσβασης”, ενώ είμαστε αντίθετοι στην αναβίωση του δόγματος της “δικαιοσύνης και της επιείκειας”. Η κυβερνητική ιδιοκτησία, η επιδότηση ραδιοφωνικών ή τηλεοπτικών, ιδιαίτερα από φορολογικά έσοδα πρέπει να σταματήσουν. Παράλληλα αποδοκιμάζουμε τη μερική χρήση του κυβερνητικού μονοπωλιακού δικαιώματος για την ιδιωτική καλωδιακή τηλεόραση ή τα δορυφορικά προγράμματα. Ειδικότερα καταδικάζουμε τέτοιες κυβερνητικές προσπάθειες για έλεγχο της εκπομπής διαφημίσεων για τσιγάρα ή κανονιστικών περιορισμών για τη χρησιμοποίηση σεξουαλικών ή βίαιων σκηνών.

Υποστηρίζουμε την κατάργηση των κρατικών ταχυδρομικών υπηρεσιών. Το υπάρχον σύστημα, εκτός του ότι είναι μη αποδοτικό, ενθαρρύνει την κρατική επιτήρηση της ιδιωτικής αλληλογραφίας. Με την προοπτική αυτής της κατάργησης ζητούμε την κατάργηση του μονοπωλιακού συστήματος και την επίτευξη ελεύθερου ανταγωνισμού σε όλες τις πλευρές των ταχυδρομικών υπηρεσιών.

B. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

1. Ενέργεια

Είμαστε αντίθετοι σε κάθε κυβερνητικό έλεγχο που αφορά τις τιμές, την διανομή και την παραγωγή ενέργειας. Είμαστε αντίθετοι σε όλες τις κυβερνητικές επιδοτήσεις προς την έρευνα, την ανάπτυξη και την λειτουργία οποιασδήποτε μορφής ενέργειας. Όσον αφορά την πυρηνική ενέργεια, αυτή θα πρέπει να αποκρατικοποιηθεί. Κάθε βιομηχανία πυρηνικής ενέργειας πρέπει να ικανοποιεί τον “έλεγχο” μίας ελεύθερης αγοράς.

Είμαστε αντίθετοι σε κάθε προσπάθεια από την κυβέρνηση να μονοπωλήσει την εισαγωγή πετρελαίου ή να δημιουργήσει έναν επιδοτούμενο κρατικό οργανισμό ενέργειας, του οποίου η πρωταρχική θέση θα είναι η χρησιμοποίησή του ως μέτρο συγκρίσεως για την “καταδίκη” των ιδιωτικών επιχειρήσεων.

Υποστηρίζουμε την δημιουργία μίας ελεύθερης αγοράς πετρελαίου. Όλες οι κρατικές

πηγές ενέργειας πρέπει να δίνονται στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

2. Φορολογία

Καθώς πιστεύουμε ότι όλα τα άτομα έχουν το δικαίωμα να κρατούν τους καρπούς της εργασίας τους, είμαστε αντίθετοι σε κάθε κυβερνητική δραστηριότητα που συνίσταται στην εξαναγκαστική συλλογή χρημάτων ή αγαθών από τους ιδιώτες, παραβιάζοντας έτσι τα ατομικά τους δικαιώματα. Πιο συγκεκριμένα:

(α) αναγνωρίζουμε το δικαίωμα του κάθε ατόμου να αμφισβητεί την πληρωμή φόρων σε ηθικά, θρησκευτικά, νομικά ή θεσμικά επίπεδα,

(β) είμαστε αντίθετοι σε κάθε προσωπική ή και επιχειρησιακή φορολογία εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων και των φόρων επί των κεφαλαιακών κερδών,

(γ) είμαστε αντίθετοι σε κάθε αύξηση των φορολογικών συντελεστών και στην επιβολή νέων φόρων,

(δ) υποστηρίζουμε την τελική κατάργηση όλης της φορολογίας,

(ε) υποστηρίζουμε την διακήρυξη αμνηστίας χωρίς όρους για όλα τα άτομα που έχουν καταδικασθεί ή κατηγορηθεί για φοροδιαφυγή.

Κανένας φόρος δεν μπορεί ποτέ να είναι δίκαιος, απλός ή ουδέτερος στην ελεύθερη αγορά. Στην σημερινή δημοσιονομική κρίση, η φοροδιαφυγή είναι προτιμότερη από την αύξηση των φόρων ή την συνεχή χρηματοδότηση του αυξανόμενου δημοσίου χρέους.

3. Οικονομική πολιτική

Επειδή κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να προσφέρει αγαθά και υπηρεσίες σε άλλους στη ελεύθερη αγορά και επειδή οι κυβερνητικές παρεμβάσεις μπορούν μόνο να βλάψουν μία τέτοια ελεύθερη δραστηριότητα, είμαστε κατ' αρχήν αντίθετοι σε κάθε παρέμβαση της κυβέρνησης στον χώρο των οικονομικών.

4. Πληθωρισμός και ανάπτυξη

Αναγνωρίζουμε ότι ο κυβερνητικός έλεγχος του χρήματος και του τραπεζικού τομέα είναι η κύρια αιτία πληθωρισμού και ύφεσης. Τα άτομα που λαμβάνουν μέρος σε εθελοντικές συναλλαγές θα πρέπει να είναι ελεύθερα να χρησιμοποιούν ως χρήμα κάθε αμοιβαία συμφωνημένο αγαθό ή στοιχείο όπως τα χρυσά νομίσματα. Όλοι οι περιορισμοί επάνω στην ιδιωτι-

κή κοπή νομισμάτων θα πρέπει να καταργηθούν έτσι ώστε η νομισματοκοπή να είναι ανοικτή στον ανταγωνισμό της ελεύθερης αγοράς. Ευνοούμε ένα τραπεζικό σύστημα ελεύθερης αγοράς. Αυτή η θέση μας περιλαμβάνει και την εναντίωσή μας σε όλους τους ελέγχους των επιτοκίων. Θα πρέπει να υπάρχει ανταγωνισμός χωρίς περιορισμούς ανάμεσα στις τράπεζες και στα διάφορα χρηματοδοτικά ιδρύματα.

Για να συμπληρωθεί ο διαχωρισμός του τραπεζικού συστήματος από το κράτος ευνοούμε ένα ανεξάρτητο χρηματοδοτικό σύστημα, στο οποίο όλοι οι κυβερνητικοί πόροι κρατούνται από την ίδια την κυβέρνηση και δεν κατατίθενται σε κάποιες ιδιωτικές τράπεζες. Ο μόνος πλέον απαραίτητος έλεγχος στο νομισματικό πληθωρισμό είναι η συνεπής εφαρμογή μίας γενικής προστασίας ενάντια στις απάτες του νομισματοκοπείου και του τραπεζικού συστήματος.

Κατά την διαδικασία κατάργησης του μονοπωλίου του χρήματος πρέπει να σταματήσει αμέσως η επέκταση της προσφοράς χρήματος, έτσι ώστε να παύσει ο αχαλίνωτος πληθωρισμός. Ως ενδιάμεσα μέτρα υποστηρίζουμε επιπλέον:

- (α) την ανάκληση όλων των περιορισμών του branch banking,
- (β) την κατάργηση όλων των απομενόντων περιορισμών στο επιτόκιο που πληρώνεται για τις καταθέσεις,
- (γ) την εξάλειψη των νόμων που θέτουν οριακές απαιτήσεις στις αγορές και στις πωλήσεις χρεογράφων,
- (δ) την ανάκληση όλων των άλλων επιλεκτικών πιστωτικών ελέγχων.

5. Συνδικάτα

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα των ελεύθερων ατόμων να ιδρύουν ή να λαμβάνουν μέρος σε εργατικές ενώσεις. Ένας εργοδότης πρέπει να έχει το δικαίωμα να αναγνωρίζει ή να αρνείται να αναγνωρίσει μία ένωση ως τον συλλογικό διαπραγματευτικό αντιπρόσωπο μερικών ή όλων των εργαζομένων του.

Είμαστε αντίθετοι σε κυβερνητικές παρεμβάσεις στις διαπραγματεύσεις. Υποστηρίζουμε όλες τις προσπάθειες που ωφελούν τους εργαζομένους, τους ιδιοκτήτες, την διοίκηση κρατώντας την κυβέρνηση έξω από αυτόν τον χώρο.

6. Φτώχεια και Ανεργία

Κρατικά δημοσιονομικά και νομισματικά μέτρα τα οποία ενθαρρύνουν τεχνητά την ανάπτυ-

ξη επιχειρήσεων εγγυώνται μία εν καιρώ αύξηση της ανεργίας. Ζητούμε την άμεση κατάργηση τέτοιων πολιτικών, καθώς και κάθε κυβερνητικής προσπάθειας επηρεασμού των επιπέδων ανεργίας.

Υποστηρίζουμε την κατάργηση όλων των νόμων που εμποδίζουν την ικανότητα κάθε ατόμου να βρει εργασία, όπως νόμων που επιβάλλουν κατώτατα ημερομίσθια. Καταδικάζουμε την υποκινούμενη από το κράτος υποχρεωτική συνταξιοδότηση, η οποία αφαιρεί από τους ηλικιωμένους το δικαίωμα να εργασθούν.

Ζητούμε την κατάργηση όλων των οργανισμών και υπηρεσιών που περιορίζουν της εισοδο σε ένα επάγγελμα, όπως την εκπαίδευση και τον νόμο, ή ρυθμίζουν την πρακτική του.

Είμαστε αντίθετοι στα κυβερνητικά προγράμματα πρόνοιας, που έχουν σκοπό να βοηθήσουν τους φτωχούς. Τέτοια κυβερνητικά προγράμματα είναι αναποτελεσματικά, πατερναλιστικά και υποτιμητικά της προσωπικότητας. Η κατάλληλη πηγή βοήθειας για αυτά τα άτομα είναι οι εθελοντικές προσπάθειες ιδιωτικών ομάδων και ατόμων.

7. Χρησιμοποίηση των Φυσικών Πόρων

Η διαχείριση των φυσικών πόρων είναι κανονικά υπευθυνότητα και δικαίωμα των νομίμων ιδιοκτητών της γης, του νερού και των άλλων φυσικών πόρων. Είμαστε αντίθετοι σε κρατικό έλεγχο της χρησιμοποίησης των φυσικών πόρων μέσω αναγκαστικής ιδιοκτησίας, κανόνων οικοδόμησης, ελέγχου των ενοικίων, περιφερειακού προγραμματισμού ή αγοράς δικαιωμάτων ανάπτυξης με φορολογικά έσοδα. Τέτοιοι κανονισμοί και προγράμματα παραβιάζουν τα δικαιώματα ιδιοκτησίας, δημιουργούν ελλείψεις κατοικιών και τείνουν να δημιουργούν αυξήσεις στα ενοίκια.

Υποστηρίζουμε την εγκαθίδρυση ενός αποτελεσματικού και δίκαιου συστήματος ιδιωτικών δικαιωμάτων για το νερό. Η διανομή του νερού πρέπει να κατευθύνεται από απεριόριστο ανταγωνισμό και μη-ελεγχόμενες τιμές. Όλοι οι κρατικοί περιορισμοί στην ιδιωτική χρήση ή στην εθελοντική μεταφορά δικαιωμάτων για το νερό, μπορούν μόνο να χειροτερεύσουν την κακή κατανομή του νερού.

Υποστηρίζουμε επίσης την ιδιωτικοποίηση των κρατικών συστημάτων προσφοράς νερού. Μόνο ο πλήρης διαχωρισμός του νερού από το κράτος μπορεί να αποτρέψει μελλοντικές κρίσεις όσον αφορά την υδροδότηση.

Ζητούμε επίσης τη μεταφορά κρατικών εκτάσεων γης στον ιδιωτικό τομέα. Αναγνωρίζουμε την νομιμότητα του προγραμματισμού των φυσικών πόρων μέσω ιδιωτικών, εθελοντικών συμβολαίων. Είμαστε αντίθετοι στη δημιουργία νέων κρατικών πάρκων ή περιοχών ψυ-

χαγωγίας. Τέτοια πάρκα και τέτοιες περιοχές που ήδη υπάρχουν θα πρέπει να μεταφερθούν σε μη-κρατική ιδιοκτησία. Με την προοπτική αυτής μεταφοράς, το λειτουργικό κόστος τους θα επιβαρύνει αυτούς που τα χρησιμοποιούν, παρά τους φορολογούμενους.

8. Υγεία

Υποστηρίζουμε τον πλήρη διαχωρισμό της ιατρικής από το κράτος. Ζητούμε την εξάλειψη όλων των κυβερνητικών ρυθμίσεων που περιορίζουν το δικαίωμα κάθε ατόμου να αναζητεί εναλλακτικές μορφές ιατρικής περίθαλψης.

Ζητούμε την κατάργηση όλων των νόμων περί ιατρικών αδειών, οι οποίοι έχουν γίνει αιτία αύξησης του ιατρικού κόστους, δημιουργώντας παράλληλα ένα επιβαλλόμενο από το κράτος μονοπώλιο όσον αφορά τα νοσοκομεία και τους ιατρούς.

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε μορφή Εθνικής Ιατρικής Ασφάλισης. Επιπλέον υποστηρίζουμε την εξάλειψη των νόμων που απαιτούν ιατρικές συνταγές για την αγορά φαρμάκων και άλλων στοιχείων σχετικών με την υγεία.

Υποστηρίζουμε την εξάλειψη των κανονισμών και των ρυθμίσεων που αφορούν τον κλάδο των ασφαλειών υγείας.

Αναγνωρίζουμε ότι το AIDS αποτελεί μία ολέθρια αρρώστια με επιδημικές διαστάσεις. Αλλά, κυβερνητικές προτάσεις καταπολέμησής του αποτελούν μία απειλή στην ανθρώπινη ελευθερία και μπορεί ακόμη και να ενθαρρύνουν την εξάπλωση της αρρώστιας. Είμαστε αντίθετοι σε περιορισμούς που επιβάλλονται και που δυσκολεύουν τα άτομα να εξασφαλίσουν ιατρική περίθαλψη γι' αυτήν την αρρώστια.

Καταδικάζουμε την υποχρεωτική νοσοκομειακή περίθαλψη, τον υποχρεωτικό εμβολιασμό. Ως ενδιάμεσα μέτρα, υποστηρίζουμε τις φορολογικές απαλλαγές σε κάθε άτομο ή ομάδα ατόμων που παρέχουν ιατρικές υπηρεσίες ή πληρώνουν για τέτοιες υπηρεσίες. Φορολογικές απαλλαγές θα πρέπει επίσης να γίνονται και σε ιδιωτικές επιχορηγήσεις - δωρεές - στην ιατρική εκπαίδευση και την ιατρική έρευνα.

9. Μόλυνση περιβάλλοντος

Η ρύπανση της ιδιοκτησίας των άλλων ατόμων αποτελεί μία παραβίαση των ανθρώπινων δικαιωμάτων. Υποστηρίζουμε την ανάπτυξη ενός αντικειμενικού νομικού συστήματος που θα καθορίζει τα δικαιώματα ιδιοκτησίας επί του αέρα και του νερού. Ζητάμε την τροποποίηση των νόμων που κατευθύνουν τέτοιες ζημίες όπως οι καταχρήσεις και η κάλυψη βλαβών που γίνονται από

τον αέρα, το νερό, τη ραδιενέργεια και την ηχορύπανση.

Αυστηρές υποχρεώσεις, και όχι κυβερνητικές υπηρεσίες, και αυθαίρετα κρατικά μέτρα, θα πρέπει να ρυθμίζουν την ρύπανση. Επίσης, είμαστε αντίθετοι στην ύπαρξη υποχρεωτικών - από την κυβέρνηση - χώρων για καπνιστές και μη καπνιστές σε ιδιωτικές επιχειρήσεις.

10. Προστασία καταναλωτή

Υποστηρίζουμε την ύπαρξη ισχυρών και αποτελεσματικών νόμων ενάντια στην απάτη και την έλλειψη αντιπροσωπεύσεως. Ωστόσο, είμαστε αντίθετοι σε κανονισμούς που “διατάσσουν” τους καταναλωτές, που επιβάλλουν τιμές, που ορίζουν κανόνες για τα προϊόντα, ή που με οποιονδήποτε τρόπο περιορίζουν την ανάληψη κινδύνου και την ελεύθερη επιλογή.

Είμαστε αντίθετοι στη νομοθεσία “προστασίας του καταναλωτή” που περιορίζει την διεξαγωγή εκούσιου εμπορίου. Υποστηρίζουμε την ανάκληση όλων των νόμων που απαγορεύουν ή περιορίζουν την διαφήμιση τιμών, προϊόντων ή υπηρεσιών. Αποκρούμε τους νόμους που επιβάλλουν στα άτομα να αγοράζουν ή να χρησιμοποιούν εξοπλισμό “αυτοπροστασίας”, όπως ζώνες ασφαλείας, αερόσακους ή κράνη.

11. Εκπαίδευση

Υποστηρίζουμε τον πλήρη διαχωρισμό της εκπαίδευσης από το Κράτος. Τα κρατικά σχολεία οδηγούν σε (πολιτική) κατήχηση των παιδιών και παρεμβαίνουν στην ελεύθερη επιλογή των ατόμων. Κρατική ιδιοκτησία, λειτουργία, ρύθμιση και επιδότηση των σχολείων και των κολεγίων πρέπει να σταματήσει.

Ως ένα ενδιάμεσο μέτρο ενθάρρυνσης της δημιουργίας ιδιωτικών σχολείων και της ποικιλίας στην εκπαίδευση, υποστηρίζουμε τις φορολογικές απαλλαγές για δίδακτρα και για άλλα έξοδα που σχετίζονται με την εκπαίδευση ατόμων. Υποστηρίζουμε την ανάκληση όλων των φόρων επάνω στο εισόδημα ή στην περιουσία ιδιωτικών σχολείων.

Καταδικάζουμε την ύπαρξη νόμων υποχρεωτικής εκπαίδευσης που δημιουργούν σχολεία-φυλακές.

Θεωρούμε επιτακτική της εξάλειψη των ειδικών φορολογικών βαρών σε ανύπανδρα άτομα και σε ζευγάρια με λίγα ή καθόλου παιδιά.

12. Κοινωνική ασφάλιση

Υποστηρίζουμε την κατάργηση του απατηλού, ουσιαστικά χρεοκοπημένου, και ολοένα και περισσότερο καταπιεστικού εθνικού συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης. Με την προοπτική αυτής της κατάργησης, η συμμετοχή στην Κοινωνική Ασφάλιση πρέπει να γίνει εθελοντική.

13. Δημόσιες υπηρεσίες

Προτείνουμε την κατάργηση του συστήματος Δημοσίων Υπηρεσιών, το οποίο εδραιώνει μία μόνιμη και αυξανόμενη γραφειοκρατία. Αναγνωρίζουμε ότι η Δημόσια Υπηρεσία αποτελεί ένα σύστημα συγκαλυμμένης πατρωνίας.